

In de nazomer van 2009 gingen onze leden Erik en Luc Buiten, Dorine Lenssen, Marieke Olders, Menno Proper, Peter Nijenhuis en Bernard Klein Nagelvoort op motorvakantie naar de Alpen. Lees hier het verslag geschreven door Dorine.

4 landen, 7 motoren, 9 dagen, 473 haarspeldbochten (kan er een paar naast zitten) en zo'n 3000 kilometer dat is in het kort mijn vakantieavontuur 2009!

Dag 1 zondag 6 september 2009

Samen met de Triumph Speed Triple bestuurd door Bernard, de Suzuki GSX-R 1000 bestuurd door Erik, een Honda CBR 600RR bestuurd door Luc, drie Suzuki SV's 650 bestuurd door Marieke, Menno en Peter reed ik, een Honda CB500 bestuurd door Dorine op zondag 6 september om 9 uur vanaf ons clubgebouw richting Oostenrijk voor een drie Alpentour door Oostenrijk, Zwitserland en Italië.

De reis startte in het 600 kilometer verderop gelegen Duitse Heidenheim. Op deze eerste dag gleed het asfalt in een razend tempo onder mijn bandjes door en konden we dus konden dus vooral veel kilometers maken. De laatste 130 kilometer gingen binnendoor. En binnendoor was het zeker; smalle weggetjes inclusief een boerenerv werd niet geschuwd. Dat was alvast een leuk opwarmertje voor de rest van de week. Aan het eind van de middag kwamen onze eigenaren aan bij het overnachtingshotel waar ze op de terugweg ook een nachtje zullen slapen. Mijn medekilometervreters en ik werden naast het hotel geparkeerd en de onze berijders gingen zich even opfrissen en daarin het centrum in op zoek naar een restaurant. Daarna dronken ze nog wat in het hotel om daarna op tijd naar bed te gaan.

Dag 2 maandag 7 september 2009

De volgende dag vertrokken de scheurijzers weer om 9 uur voor een tocht van 340 kilometer naar onze bestemming in Oostenrijk waar we een week verblijven: Hotel Marienhof in Fliess. Dit kleine dorpje ligt in het Oberinntal, iets ten zuiden van Landeck in Tirol op een bergplateau op 1073 meter hoogte. Om daar te komen rijden we gedeeltelijk via de Schwäbische Dichterstrasse en de Deutsche Alpenstrasse. Via de Jochstrasse nemen we de eerste pas deze vakantie en rijden we Oostenrijk binnen. Via de Gaichtpass rijden we naar het Lechtal. Dit dal is vooral geliefd door de Oostenrijkse politie voor snelheidscontrole's. (Meer informatie is te verkrijgen bij de eigenaar van de Speed triple – zou het aan de naam van de motor liggen?) Op 1894 meter hoogte passeren we de Hahntenjoch. Na Imst en Landeck nog een steil klimmetje omhoog naar Fliess alwaar we in het dorpje zelf weer een afdaling doen over een heel smal weggetje naar het gezellige hotel. Daar worden eindelijk alle spullen van onze ruggen afgehaald! Ongelooflijk wat sommigen toch meenemen.. Wel 3 koffers! Onze berijders checken snel in en snakken naar bier en een enkel colaatje. Daarna genieten onze avonturiers van het wisselend inbegrepen 3-gangen menu die ze elke dag krijgen voorgeschoteld: soep vooraf, een hoofdgerecht en zelfs een toetje na!

Dag 3 dinsdag 8 september 2009

Op de derde dag gaan we 305 kilometer toeren in Noordwestelijke richting, maar we blijven in Oostenrijk om het Vorarlberg en het Silvretta massief te bezoeken. Via de Arlbergpas (1793 meter) en de Flexenpas (1773 meter) rijden we naar Lech. Gelukkig hoeven we niet uit te wijken voor Wim-Lex, Maxima en de kids. Bij de Bregenzerwaldstrasse begint het mooie stuurwerk en kunnen we lekker schuin op onze bandje door de bocht. Daarna gaan we via een prachtig natuurgebied naar de Furkajoch op 1760 meter hoogte waarbij de koeien inclusief bel om de nek gewoon los over de weg lopen én poepen! En dat dus ook in een haarspeldbocht!.. Door het dal in de Montafon beginnen we nadat onze eigenaren tol hebben betaald aan de klim van de Bielerhöhe. Bovenop deze berg ligt het Silvrettastuwmeer. Via het Paznauntal rijden we terug naar het hotel. Ook vanavond vonden de biertjes vinden weer hun weg naar de gulzige magen en de barrekening.

Dag 4 woensdag 9 september 2009

Vandaag wordt het écht rijden geblazen; er is nauwelijks een stukje rechtuit in deze route van weer ruim 300 kilometer.

Vanuit het hotel rijden we via de de Pillerhöhe naar de Gachen blick op 1558 meter hoogte. Door het Inntal rijden we naar de Zwitserse grens. We wijken een klein beetje af van de route. De CBR 600RR leidt ons naar een prachtige gletsjer in de omgeving van Graubünden. Inmiddels zijn we in Italië en rijden we over de Passo Foscagna (2291 meter) naar Bormio waar we beginnen aan de klim van één hoogste passen in Europa: de Passo Stelvio of in het Duits geheten Stilsferjoch. Deze pas is 2760 meter hoog, 50 kilometer lang en is indien mogelijk van juni tot en met oktober open, maar bij zeer slecht weer is hij zelfs binnen deze periode soms ook nog gesloten. Auto's met aanhangers zijn niet toegestaan op deze smalle pas. De totale pas telt ruim tachtig haarspeldbochten. Via de zuidzijde gingen we omhoog via 34 haarspeldbochten. Het gemiddelde stijgingspercentage langs deze kant bedraagt 6,96% en is dus gemiddeld iets steiler dan de noordkant. Het steilste stuk ligt hier tussen kilometer 6 (1702 meter) en kilometer 9 (1908 meter), namelijk 13% meteen ook het steilste stuk van de gehele pas. Bovenop houden we even pauze waar een aantal rijders zich goed doen aan de culinaire specialiteit van de Stelvio: bratwurstten mit sauerkraut. Daarnaast genieten we van het mooie uitzicht op de besneeuwde bergtoppen.

Via de Noordzijde gaan we weer afdalen. En dat via slechts 48 haarspeldbochten waarvan de meesten direct achter elkaar liggen. Pff, je zou er bijna draaierig van worden! De weg is maar een meter of 3 breed. Of beter gezegd smal. De afstand bedraagt 28 kilometer, het gemiddelde stijgingspercentage is 6,68%. Het steilste stuk ligt tussen Trafoi (1628 meter) en de Franzenhöhe (2187 meter) namelijk 12%. Over de Reschenpass gingen we terug naar Fliess. Oja, voor extra aanvullende informatie over snelheidscontrole's in Oostenrijk kunnen jullie extra informatie verkrijgen bij de rijders van de GSX-R 1000 en de Honda CBR 600RR.

Dag 5 donderdag 10 september 2009

De 5e dag is het ook weer lekker weer (lees zonnig en zeker 20 graden) en we rijden via het Kühtaisattel naar het begin van deze route. De weg door dit natuurgebied is prachtig om te sturen. Af en toe is het wel even op letten op loslopende koeien en paarden op de weg. Ach, na Engeland met al die schapen op de weg ben ik wel wat gewend!

In mijn sas scheur ik lekker over de Brennerpas (Hé, zag ik daar Henk Wijngaard nog rijden? Of was het toch Peter van de Zande die we tegen kwamen? Zeker wel! Wat is de wereld toch

klein.) Via deze pas hebben we uitzicht op de beroemde Europabrücke. Door de Jaufenpas op 1966 meter hoogte rijden we naar het Timmelsjoch of in het Italiaans geheten Passo del Rombo. Dit is een 2509 meter hoge bergpas de grens tussen het Oostenrijkse Tirol en het Italiaanse Zuid-Tirol. Door het Ötztal weer naar Fliess. Zo, ik heb weer 307 kilometers meer op de teller staan.

Dag 6 vrijdag 11 september 2009

Vandaag had ik niet zo'n zin om al die bochten te rijden dus bleef Dorine ook in het hotel, terwijl de andere kilometervreters zich opmaakten voor een tocht over wederom de Hahntenjoch en richting Garmisch-Partenkirchen. Echt lekker weer was het vandaag niet; regen, mist en koud. Na de eerste pas gingen de SV's en de CBR via het Lechtal weer terug naar Fliess terwijl de Speed triple en de GSX-R nog niet genoeg gereden hadden en de tocht van 293 kilometer keurig afmaakten.

Dag 7 zaterdag 12 september 2009

Vandaag zou eigenlijk het Kaunertaler gletscher panoramastrasse op het programma staan, maar de SV's en ik hadden het wel even gezien na alle bochten deze week. Het weer zag er ook nog niet zo aantrekkelijk uit. De Speed triple, de CBR en de GSX-R stonden wel te trappelen om weer te starten, maar dan wel voor een alternatieve route door Zwitserland. De niet-rijders gingen aan de wandel door de omgeving en kwamen op een deel van de Via Claudia Augusta. Dit was een Romeinse weg die het zuiden van Germania met Noord-Italië verbond. Van wandelen krijgt men trek en aangezien de mist weer wat was opgetrokken werd er besloten om de motoren toch te starten vandaag en in Landeck wat te gaan eten.

Dag 8 zondag 13 september 2009

De retourreis is weer aangebroken. Er staat een route van 320 kilometer gepland naar Heidenheim waar er weer overnacht wordt behalve door één van ons: de CBR heeft besloten om eens écht goed door te rijden en de gehele afstand van ruim 900 kilometer in één dag te rijden. De overige rijders gaan via de Fernpass en het Ehrwald richting Garmische-Partenkirchen. . Helaas ziet het weer er niet zo prettig uit. Na een klein stukje wordt er besloten om regenpakken aan te trekken. Via het Bayrische land veranderd het landschap van bergen in een golvend heuvellandschap. Gelukkig veranderd het weer mee en is het opgeklaard en worden de zonnebrillen weer opgezet. Met een mooie route langs de Ammersee komen we uiteindelijk bij het hotel.

Dag 9 maandag 14 september 2009

Op de allerlaatste dag worden meteen de regenpakken maar weer aangedaan, want het miezert al vanaf het krieken van de dag. Toch jammer dat wij motoren het maar gewoon over ons heen moeten laten komen.. Tussen de buien door regent het gestaag en wordt er gestopt voor tank-, rook, eet- en plaspauzes. Gelukkig is het héél af en toe ook nog droog. Aan het begin van de avond is iedereen moe en voldaan weer thuis.

Ik heb genoten van de vakantie. Elke ochtend startte ik braaf. Sommige haarspeldbochten waren wat spannend, maar uiteindelijk is alles goed gegaan en ben ik overal veilig boven en beneden gekomen. Verder heb ik goed om me heen kunnen kijken en genoten van de omgeving! En dat geldt ook voor mijn berijder Dorine.

Motorvakantie Drie Alpentour

Geschreven door Dorine
maandag 28 juni 2010 21:06

Mit freundliche Grüße,
Honda CB500